

Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

Koos Wiltenburg –What A Wonderful Day For The Blues

CD-RECENSIE

Koos Wiltenburg –What A Wonderful Day For The Blues

bezetting: Eef Albers elektrische en akoestische gitaar; Leo Janssen sopraan- en tenorsax en klarinet; Koos Wiltenburg contrabas; Arno van Nieuwenhuize slagwerk en percussie; gast Thomas Zoetelief gitaar

opgenomen: mei, juni augustus 2008

release: 2008

label: Fullhouse

tracks: 10

tijd: 58.17

website: www.fullhousemusic.nl

door: Rinus van der Heijden

Dit is een album dat de luisteraar al na het eerste nummer op het verkeerde been zet. De titel 'What A Wonderful Day For The Blues' wordt al in het eerste stuk 'Speak Easy' alle eer aangedaan door de vertolking van een dikke blues. Maar dan! Een niet al te attente luisteraar wordt heen en weer gesmeten tussen oordelen: is dit pop? Of jazz? Of pure rock? Advies: gewoon luisteren, dan komt het antwoord vanzelf.

Als er sprake is van pop en jazz, dan concludeer je al snel: jazzrock. Daar is op deze cd geen sprake van. De musici, allen uit verschillende hoeken, brengen gewoon hun eigen inbreng in. Alle stukken op één na, zijn dienend aan die inbreng en brengen volop mogelijkheden om uit te waaiëren naar allerlei stijlen. Het vakmanschap dat het spel van ieder kenmerkt draagt bij aan nog meer variëteit.

Met de aanwezigheid van Eef Albers is gitaarspel van hoge klasse verzekerd. Albers pendelt tussen pop en jazz en dit veroorzaakt een eigenaardig wringen. Binnen het spelconcept van het kwartet plus gast verhoogt het echter de kwaliteit van de muziek. De aanwezigheid van Leo Janssen, saxofonist en klarinettist bij het Metropole Orkest – waar slagwerker Arno van Nieuwenhuize ook sporen heeft verdiend – zorgt voor de juiste boog tussen pop en jazz. Op sopraan- en tenorsaxofoon sleurt hij de muziek het improvisatieveld in, op klarinet legt hij zachte accenten.

De aanpak van Koos Wiltenburg c.s. maakt van dit 'What A Wonderful Day For The Blues' een album voor publiek met een brede smaak. Drempels worden weggenomen, scheidslijnen tussen jazz en andere stijlen zijn plotsklaps niet meer belangrijk. Daarmee is dit album een pleitbezorger voor de devaluatie van hokjesgeest.

-

Dit bericht is in zijn geheel te bekijken op:

<http://www.jazzenzo.nl/pivot/entry.php?id=2105>

© Jazzenzo 2007